

Dankdag.

"Ik dank God".

Rom. 7:25a

"Ik dank God", wie durft dat zeggen? Wie kan dat zeggen?

Wie dankt van harte die God, die ons in het voorbijgegangene seizoen zo rijkelijk zegende? Ik? Paulus? En als je dan bedenkt hoe Paulus in Romeinen 7 telkens dat "ik" voorstelt: IK ben vieselijk..hetgeen IK doe dat ken IK niet..hetgeen IK wil dat doe IK niet..hetgeen IK haat dat doe IK..etc.

Hoe kan Paulus nu zeggen: Ik dank God!

Iemand zegt: Ja, maar de apostel bedoelt natuurlijk dat Jezus Christus zijn dankbaarheid is. Wij hebben toch niets?

Inderdaad! Paulus zegt: Ik dank God DOOR JEZUS CHRISTUS.

Toch..hoe zit dat dan in zijn persoonlijk leven? Hij zegt toch: IK dank God!

Lieve lezer..Paulus heeft genoeg gezegd over ons "ik". Maar met dat "ik" komen we er niet uit. Het "ik" als aanduiding van onze verdorven natuur..zoals we in en met Adam geworden zijn..kan ons niet brengen in de dankbaarheid jegens God.

Het "stuk der dankbaarheid" is door God zelf terecht gebracht in Zijn geliefde Zoon.

Het leven van die Zoon stond altijd in het teken van het: "Ik dank U, Vader, Heere des hemels en der aarde".

Zo heeft God ontvangen lof, eer en aanbidding door Jezus Christus. In Hem is God aan Zijn eer gekomen.

Nu moet er gezegd worden: Ik kom alles tekort.

In geloof mag gezegd worden: Ik kom niets tekort.

We moeten ons niet laten imponeren door dat vrome gezegde: Ik kom niets tekort dan dankbaarheid. Dat is maar tot streling van ons vrome vlees. Ik kom alles tekort. Maar in Jezus Christus kom ik niets tekort. Hij heeft alles volbracht!

Dat ik alles tekort kom, ligt niet aan God. Ik heb mijzelf van al de goede gaven beroofd. Dat ik niets tekort kom ligt wèl aan God. Hij heeft het "stuk der dankbaarheid" gered in Christus Jezus, onze Heere.

Op eenmaal ben ik, door mijn toedoen, geworden tot het ondankbaarste schepsel onder de zon, gezonken beneden de dankbare dieren. Zo ben ik ook op eenmaal, zonder mijn toedoen, geschapen in Christus Jezus, tot de dankbaarste mens onder de zon, dankbaarder dan de engelen Gods in de hemel.

Wonderlijk geheim! Ik, ondankbaar mens..ik ben nochtans een zeer dankbaar mens. Dat heeft God gedaan in Christus Jezus. Hij heeft mij in Hem gemaakt tot een Gode welbehagelijk mens. Ik dank God in Christus Jezus. Voor eeuwig volmaakt!

Nu heb ik ook geen tekort aan dankbaarheid. Alles is in orde gemaakt.

Waar zouden nu echter al die vermaningen tot dankbaarheid toe dienen? Meer dan eens worden we toch door het Woord opgewekt tot dankbaarheidsbetoning! Als alles dan in Christus volbracht en volmaakt is...waarom dan die vermaningen.

Wel, lieve lezer..Christus Jezus is in de wereld gekomen om de eer en de deugden van de Vader te verheerlijken. Hij is óók gekomen om de werken van de duivel te verbreken. Op grond van Zijn volbrachte werk, waaronder óók de dankbaarheid, heeft Hij de Vader gebeden

om de Heilige Geest. Die Heilige Geest, uitgaande van de Vader en de Zoon, is gekomen. Paulus schrijft aan de gemeente te Rome, dat die Geest in hen WOONT. O, wat een schatten en rijkdommen liggen er in de Heilige Geest. Hij neemt het uit Christus. Hij verheerlijkt Christus. Hij is de Geest der blijdschap.. des geloofs..der liefde..des vredes. Welk een dierbaar Pand werd ons gezonden. Ja, over ons uitgestort.

Waar zijn we nu mee bezig? Zijn we bezig ons "ik" te bewonderen? Zijn we bezig ons ondankbare "vlees" te koesteren? Hebben we niet gehoord dat het bedenken van het vlees de dood is? En dat degenen die naar het vlees leven zullen sterven?

Hoe vlees zich ook voordoet, vroom of goddeloos..het kan Gode niet behagen.

Ik dank God, dóór Jezus Christus. Hij heeft de Geest uitgestort. De Geest is gerechtigheid en leven! Christusverheerlijkend! Weest dankbaar! Onze fontein is uitgedroogd. Gelooven wij dat? Met ons proberen schieten we niet op. In Christus dankbaar. Dáár ligt de grond. Door Zijn Geest geleid: dankbaar! dáár ligt het gevolg. Mijn snode ondankbaarheid heb ik mezelf te wijten.

Dankbaarheid bloeit als een roos in de woestijn. Dat is het werk van de Trooster. Durven wij te zeggen dat zulks niet waar is?

Dat komt omdat ik mij niet als een uitgewerkt, machteloos zondaar, verlaat op het Lam. Omdat ik ook die lieve Geest zo bedroef en uitblus. Omdat ik niet wil zien de schatten en mogelijkheden van het wandelen naar en door de Heilige Geest.

Ik dank God! Waar moet ik het zoeken? In Christus Jezus. Waar moet ik het zoeken? Door Christus Jezus, die Zijn Geest in ons doet wonen. Naar die Geest zullen we leven. Door die Geest zullen we zingen:

Ik zal met vreugd in 't huis des Heeren gaan!
Om daar, met lof, Zijn grote Naam te danken.

In deze weg worden wij verootmoedigd.
Op deze weg wordt erkend: Lieve Vader, 't ligt
niet aan U.

't Ligt ook niet aan Uw geliefde Zoon.
't Ligt ook niet aan de onuitsprekelijke ga-
ve van Uw Geest.

Neen, 't ligt alles aan mij. De schuld ligt
aan mijn kant.

Trouwe Heere..ik ben niet waardig uw kind ge-
noemd te worden.

En die trouwe Vader in de Heere Jezus Chris-
tus troost ons met Zijn Woord: Gij zijt in
Hem volmaakt!

En de Geliefde Zoon zegt: De Vader zelf heeft
u lief!

En de Heilige Geest getuigt met onze geest:
Zing nu een psalm of stamel een woord: Ik
dank God!

De aanklager van de broeders krijgt geen ge-
lijk. Ook het vlees zal geen gelijk krijgen.
Het is dood in Christus en daarom moet het
sterven.

"Ik dank God". Ja, lieve vrienden, zo zal het
toch eeuwig zijn. Of heeft de Geest, die in
ons woont, lust tot nijdigheid? Dat zij verre!
Man..Vrouw..Ouders..Kinderen..Broers..Zussen.

Kijkt elkaar eens aan. Zie samen eens af van
uzelf en zie eens op de fontein van levend
water. Val dan elkaar om de hals en doe de bo-
ze boosheid weg. Waarom elkander verachten?

Indien wij door de Geest leven, zo laat ons
ook door de Geest wandelen. Laat ons niet zijn
zoekers van ijdele eer, elkander tergende,
elkander benijdende. Dankt God! Hij zal het
maken. "Opstaan" is het parool. Omdat Hij het
gedaan heeft.

Kom, o Kom, Gekomene. Kom, Heilige Geest!
Kom en blijf bij mij!

Ik dank God! Broeders, ik acht niet dat ikzelf
het gegrepen heb of dat ik het alrede verkregen
heb. Maar ik jaag er naar. Want tot zulk een
dankzegging ben ik van Christus-wege gegrepen.
Zingt een psalm, en geeft
Trommels aan de reien;
Wat in Isrel leeft,
Roep Zijn grootheid uit;
Harp en zachte luit
Moet Zijn roem verbreien.

In de hemel komen dankbare mensen. Daar klinkt
het loflied eeuwig tot eer van de Vader, de
Zoon en de Heilige Geest.
Ik dank God!

Die eeuwig rijke God
moge ons reeds in dit leven
een vrij en vrolijk hart
en milde vrede geven.
Die uit genade ons
behoudt te allen tijd,
is hier en overal
een Helper die bevrijdt.

Lof, eer en prijs zij God
die troont in 't licht daarboven.
Hem, Vader, Zoon en Geest
moet heel de schepping loven.
Van Hem, de ene Heer,
gaf het verleden blijk,
het heden zingt Zijn eer,
de toekomst is zijn rijk.

En de Geest en de bruid zeggen: Kom!
En die het hoort, zegge: Kom!
Die deze dingen getuigt, zegt: Ja, Ik kom haas-
tig. Amen.
Ja, kom, Heere Jezus!

D.C.O.

oo00oo